

[Lenger]

Forslagets anden del, det, der går ud på at afskaffe nedskrivningsmulighederne for visse banderoler, sætter efter vores opfattelse bestemmelsens indhold i relief. Derfor kan vi stemme for SFs forslag om at erklære anden verdenskrig for afsluttet også for erhvervslivets vedkommende.

Thoft (SF):

En af årsagerne til, at vi har haft de store problemer med statsfinanserne i de seneste år, er, at folk i stigende grad får lov til at skubbe en skattebuffer af stigende størrelse foran sig. En af disse skattebuffer er varelagernedskrivningerne. Man får skattelettelsen straks, men den skal tages til indtægt ud i en uendelig fremtid; hvornår er der ingen der ved noget om.

Regeringen har netop indgået et asocialt spareforlig, som går ud over de syge, de arbejdsløse, dem på minimallønsområdet. Her er et område, hvor man kunne skære, uden at det gjorde ondt på de mange små mennesker, som regeringens forlig rammer. Og skatteudskydelsen er efter ministerens egne beregninger ganske voldsom. Ministeren har selv beregnet, at skatteudskydelsen er over 6 mia kr. Jeg betvivler i øvrigt ministerens tal; jeg tror, den er langt større end de 6 mia kr., men ministeren har angivet den til 6 mia kr. ud fra nogle beregninger, som bl.a. inddrager landbruget, og overfører dem til aktieselskaber, og det kan man efter min bedste opfattelse ikke.

Ministeren tog desværre afstand fra forslaget. Her har vi altså forsøgt at tilføre denne regering nogle penge til den stramning, som regeringen siger er nødvendig, og vi har vist, at det var muligt for regeringen at skære andre steder, end det er sket. Det skal samtidig være et sparkud til hr. Bernhard Baunsgaard, som også i denne sag har vist, hvor det er, han vil skære ned. Det skal være på sygedagpengene, det skal være på minimallønsområdet, men det skal søreme ikke være på virksomhederne, nej, fri mig for det.

Til hr. Lykkeitof vil jeg sige tak for den på dette punkt betingede ros. Det er rigtigt, at det ligner Grünbaums forslag, og det havde jeg sandelig også liggende ved siden af mig, da jeg udfærdigede dette forslag. Nu blev Grünbaums forslag jo vedtaget sammen med SF i sin tid, så det er ikke så underligt.

Jeg har ikke noget imod at se forslaget i sammenhæng med en teknologisk fornyelse i dansk erhvervsliv. Men det, som er baggrunden for nedskrivningerne på varelageret, var, at man i slutningen af anden verdenskrig købte elastikker, som ikke havde gummi i sig, købte peber, som var lavet af cigarkasse-træ, købte snor, som var lavet af papir osv., og enhver idiot kunne se, at disse ting selvfølgelig ikke ville være noget værd, så snart krigen var slut og der blev åbnet for køb af nye varelagre. Derfor gav man tilladelsen til denne ekstraordinære nedskrivning i den specielle situation, og jeg synes, hr. Lenger udtrykte det godt, da han sagde: vi bør også lade anden verdenskrig være overstået for erhvervslivets vedkommende.

Til hr. Arne Lund vil jeg sige, at vi jo ikke ødelægger det opsving, som er i gang, og jeg undrer mig over, at hr. Arne Lund siger, at ordningen på den ene side måske nok har overlevet sig selv, at den nu er indgået som en så fast bestanddel og en del af folks forventninger, at vi ikke kan røre ved den. Ja men har man da ikke fra regeringens side rørt ved de arbejdsløse? Har man da ikke fra regeringens side rørt ved dyrtidsreguleringen? Var den da ikke en fast bestanddel af det danske samfund? Nej, ikke for regeringen; når man kan skære dér, er der ikke tale om sådanne holdninger.

Hr. Skrumsager Skau sagde, at varelagernedskrivningerne var nødvendige for, at man kunne udjævne svingninger. Ja men hvis det da bare var det, de blev brugt til, men det er det ikke. De bliver brugt til at skubbe en buffer af skat foran sig, og det er klart, dette er noget væsentligt, når skatten er høj og renteniveauet er højt. Det har også betydning for statsfinanserne, for de penge, man ikke får i kassen i dag, men måske i en uendelig fremtid, må man finansiere på anden vis, og det er en af årsagerne til underskuddet.

Til hr. Bernhard Baunsgaard vil jeg til allersidst sige, at jeg er ked af, at hr. Bernhard Baunsgaard ikke kan støtte nogen af de forslag, vi her har gjort for at hjælpe regeringen. Jeg er ked af, at de radikale med det forlig, som blev vedtaget i går, har lagt hovedvægten på at skære på de mest asociale områder, men ikke vil være med, så snart det drejer sig om erhvervslivet, det erhvervsliv, som sidste år blev begunstiget af dyrtidsreguleringerne, det erhvervsliv, som nu igen i år bliver